

Υπόθεση T-362/04

Leonid Minin

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Εξωτερική πολιτική και πολιτική κοινής ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα έναντι της Λιβερίας — Δέσμευση των κεφαλαίων των συνεργατών του Charles Taylor — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Θεμελιώδη δικαιώματα — Προσφυγή ακυρώσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2007 . . . II - 207

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Δημόσιο διεθνές δίκαιο — Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών — Απορρέουσες υποχρεώσεις — Δεσμευτικές για την Κοινότητα*

2. *Πράξεις των οργάνων — Επιλογή της νομικής βάσεως*
(Άρθρα 60 ΕΚ, 301 ΕΚ και 308 ΕΚ· κανονισμός 872/2004 του Συμβουλίου· κανονισμοί της Επιτροπής 1149/2004 και 874/2005)
3. *Συνθήκη ΕΚ — Καθεστώς ιδιοκτησίας — Αρχή της ουδετερότητας — Όρια*
(Άρθρα 60 ΕΚ, 83 ΕΚ, 133 ΕΚ, 295 ΕΚ και 301 ΕΚ)
4. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία*
(Άρθρο 253 ΕΚ· κανονισμός 872/2004 του Συμβουλίου)
5. *Δημόσιο διεθνές δίκαιο — Αρχή της εδαφικότητας — Κοινοτική πράξη περί λήψεως περιοριστικών μέτρων κατά τρίτης χώρας — Δεν παράγει αποτελέσματα εκτός του κοινοτικού εδάφους*
(Άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ· κανονισμός 872/2004 του Συμβουλίου· κανονισμοί της Επιτροπής 1149/2004 και 874/2005)

1. Στο μέτρο που, δυνάμει της Συνθήκης, η Κοινότητα έχει αναλάβει αρμοδιότητες ασκούμενες προηγουμένως από τα κράτη μέλη στο πεδίο της εφαρμογής του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι διατάξεις του εν λόγω Χάρτη δεσμεύουν την Κοινότητα, η οποία υποχρεούται, δυνάμει μάλιστα της ιδρυτικής της Συνθήκης, να θεσπίζει, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, όλες τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για να καθίσταται δυνατό στα κράτη μέλη να συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από τον εν λόγω Χάρτη.

περιοριστικά μέτρα που πλήττουν ευθέως τους ιδιώτες όταν κάτι τέτοιο προβλέπεται από κοινή θέση ή κοινή δράση που έχουν υιοθετηθεί δυνάμει διατάξεων της Συνθήκης ΕΕ σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, εφόσον τα μέτρα αυτά πράγματι σκοπούν το να διακόψουν ή να περιορίσουν, εν όλω ή εν μέρει, τις οικονομικές σχέσεις με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες. Αντιθέτως, περιοριστικά μέτρα που δεν παρουσιάζουν καμιά σχέση με το έδαφος ή το καθεστώς τρίτης χώρας δεν είναι δυνατόν να στηρίζονται σ' αυτές και μόνον τις διατάξεις. Ωστόσο, η Κοινότητα είναι αρμόδια να θεσπίζει τέτοια μέτρα, βάσει των άρθρων 60 ΕΚ, 301 ΕΚ και 308 ΕΚ.

(βλ. σκέψη 67)

2. Η Κοινότητα είναι αρμόδια, βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ, να θεσπίζει

Συναφώς, η Κοινότητα ήταν αρμόδια να εκδώσει, βάσει μόνον των άρθρων 60 και

301 ΕΚ, τον κανονισμό 872/2004, σχετικά με περαιτέρω περιοριστικά μέτρα έναντι της Λιβερίας, καθώς και τους κανονισμούς 1149/2004 και 874/2005, με τους οποίους τροποποιήθηκε ο πρώτος κανονισμός, δυνάμει των οποίων τίθενται σε εφαρμογή στην Κοινότητα περιοριστικά μέτρα κατά του πρώην προέδρου της Λιβερίας Charles Taylor και των συνεργατών του που μνημονεύονται στην κοινή θέση 2004/487. Συγκεκριμένα, εφόσον το Συμβούλιο Ασφαλείας, όργανο στο οποίο η διεθνής κοινότητα έχει αναθέσει τον κύριο ρόλο της διατήρησης της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, θεωρεί ότι ο Charles Taylor και οι συνεργάτες του εξακολουθούν να είναι σε θέση να υπονομεύσουν την ειρήνη στη Λιβερία και στις γειτονικές χώρες, τα ληφθέντα κατ' αυτών περιοριστικά μέτρα εμφανίζουν επαρκή σύνδεσμο με το έδαφος ή το διέπον τη χώρα αυτή καθεστώς, ώστε να θεωρηθεί ότι σκοπούν το να διακόψουν ή να περιορίσουν, εν όλω ή εν μέρει, τις οικονομικές σχέσεις με τρίτη χώρα, κατά την έννοια των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ.

μέτρα έχοντα επίπτωση στο δικαίωμα κυριότητας των ιδιωτών. Τούτο ακριβώς συμβαίνει σε θέματα ανταγωνισμού (άρθρο 83 ΕΚ) και εμπορικής πολιτικής (άρθρο 133 ΕΚ). Το ίδιο επίσης ισχύει και για μέτρα που σκοπούν τη διακοπή ή τον περιορισμό, εν όλω ή εν μέρει, των οικονομικών σχέσεων με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες και λαμβάνονται βάσει των άρθρων 60 και 301 ΕΚ.

(βλ. σκέψη 77)

4. Το τυπικό ελάττωμα ενός κανονισμού που συνίσταται στο ότι μια από τις αιτιολογικές του σκέψεις περιλαμβάνει εσφαλμένη μνεία δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωσή του, εφόσον οι λοιπές αιτιολογικές σκέψεις του παρέχουν επαρκή, αυτή καθ' εαυτήν, αιτιολογία.

(βλ. σκέψη 81)

(βλ. σκέψεις 68-69, 74)

3. Παρά τη διάταξη του άρθρου 295 ΕΚ, δυνάμει της οποίας κάθε κράτος μέλος είναι αρμόδιο να καθορίζει το καθεστώς ιδιοκτησίας, άλλες διατάξεις της Συνθήκης εξουσιοδοτούν την Κοινότητα να θεσπίζει σχετικά με κυρώσεις ή άμυνα

5. Ο κανονισμός 872/2004, σχετικά με περαιτέρω περιοριστικά μέτρα έναντι της Λιβερίας, καθώς και οι κανονισμοί 1149/2004 και 874/2005, με τους οποίους τροποποιήθηκε ο πρώτος κανονισμός, εφαρμόζονται αποκλειστικώς και μόνον επί των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων που βρίσκονται στο έδαφος της Κοινότητας και, όπως είναι

επόμενο, δεν συνεπάγονται κανένα ερχόμενο σε αντίθεση με την αρχή της εδαφικότητας αποτέλεσμα. Επομένως, οι κανονισμοί αυτοί δεν παραβιάζουν την αρχή της εδαφικότητας. Το γεγονός ότι οι ενέργειες που αποτέλεσαν την αιτία της εκδόσεως των προσβαλλομένων κανονισμών παράγουν αποκλειστικώς τα αποτελέσματά τους εκτός της Κοινότητας στερείται σημασίας, εφόσον τα ληφθέντα βάσει των άρθρων 60 και 301 ΕΚ μέτρα, όπως είναι οι εν λόγω κανονισμοί, σκοπούν ακριβώς την εφαρμογή, από την Κοινότητα, των κοινών θέσεων ή των κοινών δράσεων που έχουν αναληφθεί δυνάμει των διατάξεων της Συνθήκης ΕΕ σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνα (ΚΕΠΠΑ) και προβλέπουν την ανάληψη δράσης έναντι τρίτης χώρας. Επιπλέον, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, ΕΕ, στους στόχους της ΚΕΠΠΑ καταλέγεται η διατήρηση της ειρήνης και την ενίσχυση της διεθνούς ασφαλείας, σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμέ-

νων Εθνών. Είναι πρόδηλον ότι ένας τέτοιος στόχος δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν η Κοινότητα επρόκειτο να περιορίσει τη δράση της μόνο στις περιπτώσεις όπου η αποτελούσα την αιτία της παρεμβάσεως της κατάσταση παράγει αποτελέσματα εντός του εδάφους της.

Το ίδιο ισχύει και για το ότι οι εν λόγω κανονισμοί θα σκοπούσαν, σε τελευταία ανάλυση, το να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους στο έδαφος της Λιβερίας, εφόσον τα άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ εξουσιοδοτούν ακριβώς την Κοινότητα να θεσπίζει μέτρα επιβάλλοντα οικονομικές κυρώσεις προοριζόμενες να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους εντός τρίτων χωρών.

(βλ. σκέψεις 106-108)